

06/03/17

มอร์นิ่ง มูรี โอ มชานติ บัพดาตา

มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน หมอกของมายานันมีพลังอย่างยิ่ง อยู่อย่างระมัดระวัง อย่าได้สับสนเพราะหมอกนั้น

คำถาม: งานอะไรที่ลูกๆ มหาวีระได้ทำซึ่งเป็นที่จดจำตามที่เป็นอนุสรณ์ในคัมภีร์ศาสนา?

คำตอบ: ลูกๆ มหาวีระได้ให้สมุนไพร่ชุบชีวิตแก่ผู้ที่สิ้นสติเพื่อทำให้พวกเขารู้สึกตัว อนุสรณ์ของสิ่งนี้ได้แสดงไว้ในคัมภีร์ศาสนาหลายๆ ควร
รู้สึกเมตตา เขียนจดหมายและฟื้นฟูชีวิตผู้ที่เคยทำงานรับใช้และประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อและแล้วได้ปล่อยมือ
พ่อและจากไปเนื่องจากเหตุผลบางอย่าง เขียนถึงพวกเขาแล้วถามว่า: อะไรได้เกิดขึ้นกับท่านที่ท่านได้หยุดศึกษาเล่าเรียน? เหตุ
ใดท่านจึงได้อยู่อย่างอัปโชคอย่างมาก? ลูกควรจะให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่กำลังล้มลง

เพลง: ชี้นทางแก่ผู้ที่ตาบอดเกิด พระเจ้าที่รัก!

โอ มชานติ นี่คือเพลงที่ธรรมดาอย่างยิ่ง “โอ พระเจ้า กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด” เพราะผู้คนได้เคยสะดุดพลาดพลั้งอย่างมากในหนทาง
บัดนี้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้บรรลุถึงพ่อ ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ บาบ่า ฉันได้สะดุดพลาดพลั้งไปอย่างมากในร่ายกายนี้อีกเพื่อจะได้พบ
ท่าน วิธีการที่จะพบท่านนั้นยากลำบากอย่างยิ่งแน่นอนที่ผู้คนเข้าใจว่าพวกเขาเคยทำบาปผิดแล้วขาดใจแล้ว พวกเขาไม่รู้ว่าก่อนอื่นพวกเขา
ต้องได้รับความรู้เพื่อจะสามารถมองเห็นได้จากความเป็นผู้ที่ตาบอด กฎของหนทางบัดนี้คือทำบาปผิดและสะดุดพลาดพลั้ง ผู้คนได้สะดุดพลาด
พลั้งมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรเวลานี้ลูกได้หยุดการสะดุดพลาดพลั้งเวลานี้ลูกไม่ได้ทำบาปผิดหรือศึกษาคัมภีร์ศาสนาอีกต่อไป เหตุใดลูกควรจะทำ
สิ่งใดเช่นนั้นอีกเมื่อลูกได้พบกับพระเจ้าแล้ว? เหตุใดเราจึงยังสะดุดพลาดพลั้งเมื่อเราได้พบกับพระเจ้าผู้ที่เราจะกลับไปกับท่าน? เมื่อ
พระเจ้ามาแน่นอนที่ท่านจะพาทุกคนกลับไปกับท่าน ทุกคนเฝ้าแต่สะดุดผิดพลาดไปทั่วและเฝ้าแต่ให้พรแก่กันและกันด้วยเช่นกัน แต่พวกเขา
ก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเชื่อว่าพระสันตะปาปาหรือครูอื่นๆ บางคนที่มีทางชี้หนทางที่จะพบพระเจ้าแก่พวกเขา อย่างไรก็ตามครูเหล่านั้น
ตนเองก็ไม่ได้รู้หนทาง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? แม้เมื่อพวกเขาให้พรพวกเขา ก็เพียงแต่พูดว่า: จดจำพระเจ้า!

พูดว่า: ราม ราม! ยกตัวอย่างเมื่อลูกถามใครบางคนที่เดินอยู่บนถนนว่าสถานที่แห่งหนึ่งนั้นอยู่ที่ใด เขาก็จะพูดว่า: เดินไปตามเส้นทางนั้น
และท่านจะไปถึงที่นั่น เขาจะไม่พูดว่า: มาซิ ฉันจะพาท่านไปที่นั่น ลูกต้องการที่จะรู้หนทางไปที่นั่นและพวกเขาก็บอกลูก แต่ลูกก็ยังต้องการ
ผู้นำทางไปกับลูก ลูกจะหลงทางหากไม่มีผู้นำทางเช่นที่ลูกทั้งหมดได้เคยหลงทางอยู่ในป่าเนื่องจากหมอก หมอกของมายานันเต็มไปด้วยพลัง
อย่างยิ่ง ผู้ที่กำลังขับเรือก็ไม่สามารถที่จะมองเห็นหนทางได้เนื่องจากหมอก พวกเขาอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง ในท่านเองเดียวกัน นี่ค
ือหมอกของมายา ไม่มีใครรู้หนทาง พวกเขาเฝ้าแต่สวดมนต์ ทำทาสี และไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ลูกเคยทำบาปผิดเพื่อที่จะพบพระเจ้ามาชาติ
แล้วขาดใจแล้ว ลูกได้รับการกำหนดประเภทต่างๆ กันมากมายด้วย ลูกได้รับการแต่งแต้มสีสันตามมิตร์ที่ลูกคบหา ลูกต้องรับเอาครูทุกชาติเกิด
ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ ได้พบกับสัทกูแล้ว ตัวท่านเองพูดว่า: พ่อมาทวงวงจรเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน แล้วพ่อก็ส่งลูกไปยังดินแดนของวิชฌ
เวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากบาบา ยกตัวอย่าง หากกูรหรือบัณฑิตมาและรับรู้ฉันและแล้วก็บอกผู้อื่นให้มานม
ภาพและจดจำชีพบาบา สาวกของเขาก็จะถามเขาว่าเขาได้รับความรู้มาจากที่ใด สาวกก็จะเข้าใจในทันทีทันใดว่ากูรได้พบหนทางอื่นแล้ว
ธุรกิจของเขาก็จะจบลงทันที ความเชื่อที่ผู้คนมีต่อเขาก็จะจบสิ้น พวกเขาจะพูดว่า: ท่านได้รับความรู้จากบราห์มากูร ดังนั้นเหตุใดเราจึง
ไม่ควรไปหาพวกเขาด้วยเล่า? เหล่ากูรเหล่านั้นก็จะพูดว่า: สาวกทั้งหมดของเราก็จะทิ้งพวกเราไป เราจะหาเลี้ยงชีพของเราได้จากที่ใด? ธุรกิจ
ทั้งหมดของเราก็จะจบสิ้น! ความนับถือทั้งหมดที่มีต่อพวกเราก็จะจบสิ้น! ที่นี้ลูกจะถูกเก็บไว้ในเตาอบเป็นเวลา 7 วัน และแล้วลูกจะถูกขอ

ให้ทำทุกสิ่ง: ทำจาปตี! ทำสิ่งนี้! ชันยาสซิกก็ทำให้ใครก็ตามที่มหาพาพวกเขาทำสิ่งนี้ด้วยเพื่อที่จิตสำนึกที่เป็นร่างของพวกเขาก็จะถูกทำลาย
เป็นเรื่องยากอย่างยิ่งสำหรับบุคคลเช่นนั้นที่จะอยู่ที่นี้ สิ่งที่สอง ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้ที่มาจากข้างนอกและบอกพวกเขาว่าลูก
กำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของการกลายเป็นนายของโลกจากแม่และพ่อ บาบาคือผู้สร้างโลก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเราคือการ
เปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นนารายณ์ หากท่านต้องการที่จะให้ได้รับเข้าที่นี้ ท่านจะต้องมาและศึกษาที่นี้เป็นเวลา 7 วัน เป็นสิ่งที่อาศัยความเพียร
พยายามอย่างมาก ไม่มีใครสามารถตัดความหยิ่งยะโสที่มากถึงขั้นนั้นได้ บุคคลเช่นนั้นไม่สามารถมาที่นี้อย่างรวดเร็ว พ่ออธิบายว่าลูกคือพ
็น้องหญิงชาย ลูกสามารถอธิบายแก่กันและกัน ยกตัวอย่าง ลูกผู้ที่เคยทำงานรับใช้ที่ดีมากและเคยอธิบายแก่ผู้คนมากมายก็ได้ปล่อยมือบาบา
ไป ลูกรู้ว่าชีพบาบาสอนพวกเราผ่านบราห์มา ท่านไม่สามารถสอนพวกเราได้โดยตรง บาบ่าพูดว่า: พ่อได้ทำการสร้างผ่านบราห์มา พ่อสอน
ราชาโยคะแก่ลูก หากใครบางคนปล่อยมือบราห์มาไป นั่นหมายถึงเขาปล่อยมือชีพบาบา เพียงแต่คิดถึงกับสิ่งนี้: เหตุใดบุคคลนั้นจึงได้
ปล่อยมือบาบาไป? แทนที่จะอยู่อย่างมีโชค เหตุใดลูกจึงได้กลับอัปโชคอย่างมาก? ลูกกำลังบูดบึ้งชิงตึงกับใคร? ลูกต้องกำลังบูดบึ้งชิงตึงกับ
เหล่าซิสเตอร์นั้น ลูกได้กำลังจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่แสนจะใหญ่โต! ดังนั้นแล้วอะไรได้เกิดขึ้น? พ่อที่กำลังสอนลูกได้พูดบางสิ่งกับลูกหรือ

ที่ทำให้ลูกหยุดศึกษาเล่าเรียนและอยู่อย่างอัปโชคอย่างยิ่ง? แม้กระทั่งبابาก็สามารถถามว่า: เหตุใดลูกจึงหยุดศึกษาราชโยคะ? เวลาที่ลูกอยู่ในทิวแถวของผู้ที่ตั่งสิ่งในความรู้นี้ ได้เป็นของبابา ได้ถ่ายทอดความรู้นี้แก่ผู้อื่นแล้วก็วิ่งหนีไปด้วยเช่นกัน ลูกได้ขีดคร่อมโชคของลูกเอง ลูกควรจะเขียนถึงพวกเขาในเวลาที่เหมาะสม เป็นไปได้ที่เมื่อพวกเขาอ่านจดหมายของลูกพวกเขาจะตื่นขึ้นอีกครั้ง ลูกต้องช่วยเหลือผู้กำลังจะล้มลง เมื่อใครบางคนได้รับการช่วยเหลือจากการจมน้ำ ผู้ที่ช่วยชีวิตเขาได้รับคำขอบคุณมากมาย นี่ก็เป็นการช่วยชีวิตใครบางคนจากการจมน้ำด้วยเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้เป็นเรื่องราวของความรู้ ลูกควรจะเขียนว่า: ท่านได้ปล่อยมือคนพวยเรือและเวลานี้ท่านจะจมน้ำ ผู้ช่วยชีวิตที่รู้วิธีว่ายน้ำเสี่ยงชีวิตของพวกเขาเพื่อจะช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อใครบางคนไม่รู้วิธีว่ายน้ำอย่างดีเขาก็จะสูญเสีย เมื่อลูกเห็นใครบางคนกำลังจมน้ำ ให้เขียนจดหมาย 10-20 ฉบับถึงเขา: นี่ไม่ใช่การดูหมิ่น ท่านเคยจับมือبابาไว้เป็นเวลาที่ยาวนาน ท่านเคยอธิบายให้ผู้อื่นมากมายอย่างยิ่ง เวลานี้ท่านจะจมน้ำไปได้อย่างไร? เขียนถึงพวกเขาด้วยความรัก: พี่สาว ท่านเคยมาเพื่อศึกษาราชโยคะแล้วข้ามผาก เวลานี้ท่านกำลังจมน้ำ มีความเมตตาที่จะช่วยเหลือผู้กำลังจะจมน้ำ และแล้วไม่ว่าใครบางคนนั้นจะรอดชีวิตหรือไม่ก็ตามนั้นก็จะเป็นโชคของเขาเอง สิ่งที่สอง เมื่อผู้คนได้เขียนแสดงความคิดเห็นของพวกเขาไว้ที่นิตยสาร พวกเขาพูดว่า: ท่านได้รับหนทางเพื่อเปลี่ยนจากนายธรรมดาคือนายราชโยคะนี้ดีมาก พวกเขาเขียนเช่นนั้นและแล้วทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอกพวกเขาก็ลืมทุกสิ่ง เหตุนี้เองเมื่อผู้คนเขียนบางสิ่งไว้ลูกควรจะมีการติดตามและบอกพวกเขา: ท่านได้ให้ความคิดเห็นของท่านด้วยการพูดเช่นนั้นแต่ในเวลานี้ท่านได้ทำอะไร? ท่านไม่ได้ให้ประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น สิ่งแรกและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการให้พระหน้จู้จ๊กแม่และพ่อ เหตุนี้เองبابาจึงได้มีการทำแบบสอบถาม ถามพวกเขาว่าความสัมพันธ์ของพวกเขา กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นใด และพวกเขาได้รับมรดกอะไรจากท่าน? ลูกควรที่จะทำให้พวกเขาเขียนสิ่งนี้ ไม่มีคุณประโยชน์ใดในการทำให้เขาเขียนบางสิ่งหลังจากที่ถูกได้อธิบายนิตยสารทั้งหมดแก่พวกเขาแล้ว สิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของแม่และพ่อ หากท่านเข้าใจสิ่งนี้แล้ว และแล้วให้เขียนสิ่งนั้นลงไป ไม่เช่นนั้นแล้วก็หมายถึงท่านไม่ได้เข้าใจสิ่งใด ลูกควรอธิบายแก่พวกเขาอย่างลึกซึ้ง และทำให้พวกเขาเขียนลงไปว่านี่คือแม่ของโลกและพ่อของโลกอย่างแท้จริง พวกเขาควรจะเขียนว่าพวกเขาสามารถจะได้รับมรดกจากพ่อได้อย่างแท้จริง เมื่อพวกเขาได้ให้การเขียนในสิ่งนี้ลูกก็สามารถเข้าใจว่าลูกได้ทำงานรับใช้บางอย่าง และแล้วหากพวกเขาไม่มาหาลูก ก็ควรเขียนจดหมายถึงพวกเขา: หากพวกเขาเป็นแม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลกอย่างแท้จริง เหตุใดท่านจึงไม่มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของท่าน? ความตายจะมาในทันทีทันใด ท่านควรทำความเพียรพยายาม เมื่อมีการจัดนิตยสารขึ้น ยากมากที่จะมี 2-4 คนปรากฏตัวขึ้นจากนิตยสาร ดังนั้นอะไรจะเป็นประโยชน์ของนิตยสาร? ลูกๆ ควรทำความเพียรพยายาม หากใครบางคนหยุดมา ลูกควรจะเขียนจดหมายถึงเขาหรือเธอ: ท่านเคยประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและแล้วมายาก็ได้คว้าจับท่านไว้ ท่านไปจากฝ่ายของพระเจ้า ท่านจะทำลายสถานภาพของท่านในวิธีนั้น ผู้ที่เป็นนักรบที่กล้าหาญก็จะให้สมุนไพร่ขบขีตแก่ใครบางคนอย่างรวดเร็ว ผู้นี้ได้อยู่อย่างสันติ มายาได้ดึงดูดเขาไว้และดังนั้นจงช่วยชีวิตเขา! เพียงเมื่อลูกได้ทำความเพียรพยายามเช่นนี้แล้วท่านนั้นก็ทำเหมือนเดียวจากหลายล้านจะปรากฏตัวขึ้น ลูกควรที่จะค้นหาวาดันอ่อนได้หยั่งรากหรือไม่ ลูกสาวได้เขียนว่าลำคอของเธอติดขัด แต่ลูกไม่ควรเข้าไปสู่การขยายตัวมากเกินไป อธิบายสิ่งแรกและสิ่งหลักและทำให้พวกเขาเขียนลงไปแล้ว และเคลื่อนต่อไปสู่บางสิ่งอื่น ลูกควรจะอธิบายภาพตริตรูอย่างดีมากว่า: ลูกมีศรัทธาว่าท่านคือแม่และพ่อของลูก และลูกกำลังจะได้รับมรดกจากท่าน ไม่ว่าใครบางคนจะมีอายุเท่าใดก็ตาม เขาก็ยังคงสามารถอธิบาย 2 คำนี้ได้ หากลูกไม่สามารถเข้าถึงแม้กระทั่ง 2 คำนี้ และแล้วبابาก็เข้าใจว่าสติปัญญาของลูกติดกับอยู่ที่ใดที่หนึ่งในขณะบางอย่าง ลูกต้องไม่พูดมากเกินไป เพียงแต่จดจำبابาและมรดก มรดกคือดินแดนของวิชญ์และลูกกำลังจะกลายเป็นนายของสิ่งนั้น บาบาก็ทำให้ทุกสิ่งเรียบง่ายอย่างยิ่งขณะที่ท่านอธิบายแก่ลูก ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นเช่นไร ไม่ว่าพวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินหรือหลังค่อมหรือไม่ พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกได้ เพียงทำตามศรัทธาเป็นเรื่องง่ายที่จะกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากใครบางคนไม่มีครอบครัวที่จะดูแลและอยู่ตามลำพัง เขาสามารถทำงานรับใช้ได้มากมาย บ้างก็มีจิตสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก เชือกของความผูกพันยึดมันไม่ได้ขาดไป ผู้ที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณก็จะเป็นความผูกพันยึดมันต่อร่างกาย บาบาชี้วิธีการแก่ลูกว่า: คิดว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการแก้ และลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมันของลูกต่อสิ่งนั้น จดจำพ่อผู้เดียว ด้วยการจดจำมรดกลูกก็จดจำผู้สร้างด้วย เป็นรายได้ที่ง่ายตายอย่างยิ่ง! ลูกเองได้หารายได้และดูแลผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อแม่ก็ทำให้ลูกๆ มีค่าและแล้วก็เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะดูแลพ่อแม่ และแล้วพ่อแม่ก็เป็นอิสระ ที่นี้มีมากมายผู้ที่มีความผูกพันยึดมันอย่างมาก ผู้ที่ไม่มีลูกของเขาเองก็จะผูกพันยึดมันกับลูกบุญธรรมของเขา และแล้วพวกเขาก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ แทนที่จะทำงานรับใช้ ก็ทำให้งานรับใช้เสียหาย ในการที่จะทำให้พวกเขามีศรัทธาว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อของพวกเขาอย่างแท้จริง สิ่งหลักที่จะต้องอธิบายที่นิตยสารก็คือ ด้วยการเรียนราชโยคะจากผู้เดียวนั้น ท่านจะได้รับมรดกถึง 21 ขาดเกิด โลกใหม่นี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร? เราได้กลายเป็นนายอย่างไร? นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่ได้อธิบายอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุขทั้งวันทั้งคืนว่าลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ที่นั่นลูกๆ ของวิชญ์จะมีความสุขมากกว่ากับการเป็นลูกๆ ของพระเจ้าเช่นที่ลูกมี เวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า

แล้วลูกก็จะกลายเป็นลูกๆ ของวิชณแต่เวลานี้ความสุขนั้นยิ่งใหญ่กว่า เหล่าเทพไม่กล้าว่าสูงส่งยิ่งกว่าลูกๆ ของพระเจ้า ดังนั้น ลูกๆ ของพระเจ้าควรจะมีความสุขอย่างมาก! อย่างไรก็ตาม ทนที่ที่ลูกจากที่นี้ไป มายาก็ทำให้ลูกลืมทุกอย่างอย่างสมบูรณ์ แล้วลูกก็จะสามารถเข้าใจว่า ลูกไม่ได้มีอำนาจในโชคของลูก ลูกควรจะทำความเพียรพยายามอย่างมาก มายาเป็นเช่นที่ว่าเธอดับสติลูกที่นั่นและเธอก็ทำให้ลูกลืมทุกอย่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพุดนมัสเดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ดัดเชือกของความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดและขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างเก่าของลูกและโลกเก่า และช่องแวงตนเองในงานรับใช้ จดจำพ่อและมารดา และสะสมรายได้
2. กลายเป็นนักว่ายน้ำที่ดีและรับใช้เพื่อพาทุกคนข้ามผาก ทำตามศรัทธาและอย่าให้สติปัญญาของลูกหมกมุ่นอยู่กับขยะ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยทุกพลังโดยการมีพลังกำลังเดียวและการคำจูนเดียว (one strength and one Support) และอยู่อย่างมั่นคงในทุกสถานการณ์ที่ปั่นป่วน

สภาพของดวงวิญญาณผู้ที่มีพลังกำลังเดียวและการคำจูนเดียวจะอยู่ในสภาพที่มั่นคงอย่างสม่ำเสมอ สภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอหมายถึงการอยู่อย่างไม่สั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอและไม่มีความปั่นป่วนใดเลย ดวงวิญญาณผู้ที่ได้รับทุกพลังจากพ่อผู้เดียว และอยู่อย่างเต็มไปด้วยทุกพลัง สามารถอยู่อย่างไม่สั่นคลอนในทุกประเภทของสถานการณ์ที่ปั่นป่วน สภาพที่มั่นคง และสม่ำเสมอหมายถึงการมีประสบการณ์ความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์ และการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดจากผู้เดียว ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใดเลยที่สามารถดึงดูดดวงวิญญาณเช่นนี้ได้

คติพจน์: การมีทัศนคติที่สูงส่งของงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดคือการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก

*** โอม ขานติ ***